

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.739 van 26 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutanese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOTTELIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VANCOSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 mei 2008 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 22 december 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *U verklaarde de Bhutanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het district Dagana. Uw beide ouders behoorden tot de Nepalees sprekende minderheid ("Lotshampa") woonachtig in het zuiden van Bhutan. Toen u drie jaar oud was, werd u samen met uw ouders door de Bhutanese overheid verdreven uit het land. Uw ouders vluchtten naar Jhapa in Nepal. Toen u zes jaar oud was, vertrokken uw ouders naar India en ze lieten u achter bij een Bhutanese man, genaamd Saroj, in Jhapa. Op achtjarige leeftijd trok u met een vriend naar Kathmandu. Sinds 2000 woonde en werkte u als bediende in een voedingswinkel te Kapurthara in Kathmandu. U bent gedurende een jaar naar school gegaan in Jhapa toen u ongeveer vijf jaar oud was. Nadien ging u nooit meer naar school, maar u volgde evenwel een cursus Engelse taal in de loop*

van 2004. In april 2008 werd u in de buurt van de Mehpi tempel te Kathmandu samen met enkele vrienden aangevallen door een groepje jongeren behorende tot de groepering "Young Communist League" (YCL). Een van uw vrienden Asish had eerder een aanval gehad met de YCL. Toen u vijf dagen later alleen naar dezelfde tempel ging, werd u opnieuw door jongeren van YCL met een mes en enkele wapens aangevallen. U werd geslagen met een cricket slagstok. U vertelde het gebeuren aan de eigenaar van de winkel waar u werkte, met name aan Radha Krishna Neupane. Deze laatste wees u op het gevaar van YCL en hij adviseerde u niet langer in de regio te blijven. Daarom regelde Radha Krishna Neupane een smokkelaar voor u. Op 3 mei 2008 vertrok u per bus vanuit Kathmandu naar Sunauli. Via Gorakhpur ging u per terreinwagen naar Delhi. Na ongeveer twee weken te Delhi reisde u met de mensensmokkelaar Bijay per vliegtuig via een transit in een onbekende staat naar België. U vroeg hier asiel aan op 19 mei 2008. U heeft nog steeds per e-mail contact met uw Nepalese vriend Jeewan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een faxkopie neer van een certificaat dat u een cursus Engels volgde aan het Himalayan Language Institute te Kathmandu.

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoeker haalt "de schending [aan] van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 (materiële motiveringsplicht). Schending van het artikel 4813 van de Wet van 15 december 1980. Schending van het artikel 4814 van de Wet van 15 december 1980".
3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).
4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling.

5. Verzoeker legt onduidelijke verklaringen af met betrekking tot zijn reisweg. Het CGVS stelt dienaangaande: "Er dient ook te worden gewezen op het feit dat u onaannemelijke verklaringen aflegde over de documenten waarmee u naar Europa bent gereisd. Gezien de reële kans op persoonlijke controle is het immers niet geloofwaardig dat u zoals u

verklaarde op het CGVS niet weet met welke documenten u vanuit Delhi in België per vliegtuig arriveerde”.

- 5.1. Aangezien verzoeker met het vliegtuig naar Europa reisde, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn reisweg adstrueert. Hij moet op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft geen kennis van de documenten die zijn smokkelaar voorlegde tijdens de reis, evenmin heeft hij kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het vals paspoort waarmee hij de douane passeerde. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.
6. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover hij Bhutaan is en hij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van zijn ouders kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).
- 6.1. Het CGVS trekt verzoekers Bhutaanse nationaliteit en Lotshampa achtergrond in twijfel. Verzoeker wijst de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erop dat hij *“geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker op driejarige leeftijd BHUTAN samen met zijn ouders heeft verlaten, hij geen contact meer heeft met zijn ouders (noch met andere familieleden) sedert de leeftijd van zes jaar en hij bovendien zelf laaggeschoold is”*, dat hij hierdoor niet in staat is om de levensomstandigheden in Bhutan toe te lichten, dat dit verklaart waarom zijn kennis van de familiegeschiedenis beperkt is.
 - 6.1.1. Verzoekers onwetendheden zijn niet te rijmen met zijn bewering op 8-jarige leeftijd zijn leven in eigen handen genomen te hebben door met vrienden naar Kathmandu te trekken om daar werk te zoeken. Dit geeft blijk van een buitengewone zin voor initiatief en uitzonderlijk doorzettingsvermogen in hoofde van verzoeker. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit vermogen wel had in Nepal en voor zijn vlucht naar Europa, maar niet had om zich te informeren naar zijn eigen herkomst en zijn familie op te zoeken. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Bhutaanse herkomst laat toe te verwachten dat hij zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn problemen en toenadering zoekt tot zijn gemeenschap, minstens op de hoogte te zijn van hun situatie die hem immers persoonlijk raakt. In casu is dit niet het geval.
 - 6.1.2. Verzoekers jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Bhutan, noch zijn leeftijd waarop zijn ouders hem verlieten kunnen een aannemelijke verklaring bieden voor zijn onwetendheid. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat hij ondertussen 18 jaar is, en dat aldus redelijkerwijze van hem verwacht kan worden enige interesse aan de dag te leggen in zijn afkomst uit Bhutan en de geschiedenis van zijn volk. Dat verzoeker niet eens in staat is zijn etnische herkomst te benoemen, namelijk de Lotshampa, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van zijn

asielrelaas, temeer daar deze afkomst aan de oorsprong zou liggen van de uitwijzing van zijn familie uit Bhutan. Verzoeker beweert “*zeer laaggeschoold*” te zijn doch dit kan zijn onwetendheid over zijn etnische achtergrond niet verschonen, daar deze kennis geen scholing behoeft. Overigens kan betwijfeld worden dat verzoeker geen scholing heeft gehad. Hij legt immers een certificaat neer van een cursus Engels die hij volgde aan het Himalayan Language Institute te Kathmandu wat minstens veronderstelt dat verzoeker heeft leren lezen en schrijven. Overigens benadrukt het verzoekschrift dat verzoeker wel in staat was om informatie te geven over de wet van 1988, dat hij “*stelde dat de officiële landstaal in Bhutan het Dzongkha is en kon “hallo” zeggen in deze taal*”, dat hoewel hij “*zijn geboortestreek niet nader kon preciseren, wist hij wel Dagana aan te duiden en kon hij bovendien een aantal regio’s in BHUTAN opnoemen zoals Chirang en Sarbang evenals de hoofdstad Thimpu*” en dat hij wist “*dat er zeven vluchtelingenkampen zijn en dat deze gerund worden door UNHCR*”. Deze kennis, die ingestudeerd kan worden, staat in scherp contrast met verzoekers onwetendheid over de algemene vraag tot welke etnie hij behoort. Verzoekers herkomst komt verzonnen en bedrieglijk voor. Zijn mogelijk recht op verblijf in Nepal moet dan gezien worden in het licht van de volgende feiten dat verzoeker steeds in Nepal woonde, hij zijn reisdocumenten niet neerlegt en hij niet aantoonst tot een andere / de Bhutaanse nationaliteit te behoren.

7. Wat betreft zijn vrees voor vervolging door de YCL “*op grond van politieke redenen*”, verwijt verzoeker het CGVS zijn vrees voor de YCL niet nader onderzocht te hebben.
- 7.1. Verzoeker verklaart op het CGVS dat een gevecht met aanhangers van de “Young Communist League” aan de oorsprong lag van zijn vlucht uit Nepal. Verzoeker zou gevisieerd zijn doordat zijn vriend Asish lid zou zijn van de UML-partij en hierdoor zou verzoeker ook met deze partij geassocieerd zou worden. Verzoeker legt hieromtrent echter geen enkel begin van bewijs neer. Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij geen bescherming van de Nepalese autoriteiten kan genieten te meer nu hij niet aantoonst van Bhutaanse oorsprong te zijn. Verweerder beklemtoont terecht “*dat door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen inzake verzoekers nationaliteit en afkomst, stelt verzoeker het commissariaat-generaal in de onmogelijkheid een correct en duidelijk beeld te krijgen van zijn profiel, zijn verblijfsplaatsen, zijn eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarom hij deze plaatsen verlaten heeft.*”
 - 7.1.1. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de blote bewering “*de YCL is een sterke “League” met een sterk netwerk en deze een grote invloed heeft zodat er voor hem geenszins een binnenlands vluchtalternatief bestond*” zonder deze ook maar enigszins te staven met concrete bewijselementen.
 - 7.1.2. Hoe dan ook toont verzoeker geen politiek engagement aan zodat bijgevolg niet aannemelijk is dat deze bedreigingen politiek geïnspireerd zijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een vrees voor vervolging koestert in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat hij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.
- 7.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

8. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

